

— Nadużycie władzy i oczywisty błędna ocena Komisji.

W tym zakresie strona skarżąca zwraca uwagę na fakt, że aby osiągnąć cel realizowany rozporządzeniem nr 2777/75 Komisja winna była przyjąć wyjątkowe środki wsparcia włoskiego rynku mięsa drobiowego będącego najbardziej dotkniętą częścią sektora drobiu we Włoszech. Odmówiła ona jednak przyjęcia tych środków mimo wielokrotnych wniosków ze strony skarżącej, ograniczając się do przyjęcia środków wsparcia wyłącznie w odniesieniu do sektora jaj wylęgowych - najmniej dotkniętego przez środki ograniczające we Włoszech, a w istocie jedyne, który ucierpiał w Niderlandach. Tym samym wyraźną intencją Komisji było przekazanie producentom niderlandzkim większości dostępnych środków zmniejszając do minimum odszkodowanie przyznane producentom włoskim

— Błędna wykładnia i naruszenie art. 14 rozporządzenia nr 2777/75 oraz oczywiście błędna ocena.

Strona skarżąca jest zadnia, przeciwnie do twierdzeń pozwanej, że art. 14 rozporządzenia, którego sprawa dotyczy, nie ma zastosowania wyłącznie, gdy brak równowagi na rynku wynika z niemożności uzyskania przez producentów z obszarów gdzie zastosowano środki nadzoru i ochrony, dostępu do rynku poza tymi obszarami. W rzeczywistości Komisja miała możliwość przyjęcia wyjątkowych środków wsparcia, aby przywrócić równowagę na rynku dotkniętym ograniczeniami swobodnego obrotu wynikającymi z zastosowania środków mających na celu zwalczanie rozprzestrzeniania się chorób zwierzęcych, bez względu na fakt czy ograniczenia te dotyczyły towarów wprowadzanych na określony obszar lub z nich pochodzących.

— Naruszenie zasad dobrej administracji, bezstronności, równości i przejrzystości.

(¹) Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2007 r. — Colgate-Palmolive przeciwko OHIM — CMS Hasche Sigle (VISIBLE WHITE)

(Sprawa T-136/07)

(2007/C 140/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Colgate-Palmolive Co. (Nowy York, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciele: M. Zintler, H. Harmeling i K.-U. Plath, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: CMS Hasche Sigle (Kolonia, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 15 lutego 2007 r.;
- utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Unieważnień i stwierdzenie, że wspólnotowy znak towarowy nr 802 793 „VISIBLE WHITE” pozostaje zarejestrowany;
- zasądzenie na rzecz skarżącej kosztów postępowania w sprawie unieważnienia, zmiana zawartego w decyzji Izby Odwoławczej rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów oraz zasądzenie na rzecz skarżącej kosztów niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Wspólnotowy słowny znak towarowy „VISIBLE WHITE” dla towarów w klasie 3 - wspólnotowy znak towarowy nr 802 793

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: CMS Hasche Sigle

Decyzja Wydziału Unieważnień: Odrzucenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94, jako że Izba Odwoławcza błędnie uznała oba składniki „VISIBLE” i „WHITE” za opisowe w stosunku do „pasty do zębów” i „płynu do płukania jamy ustnej”, uznając to połączenie za posiadające walor opisowy i pozbawione charakteru odróżniającego.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2007 r. — General Technic-Otis przeciwko Komisji

(Sprawa T-141/07)

(2007/C 140/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: General Technic-Otis Sàrl (Howald, Wielkie Księstwo Luksemburga) (przedstawiciel: M. Nosbusch, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 230 WE, decyzji przyjętej przez Komisję w dniu 21 lutego 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG w sprawie COMP/E-1/38.823 — Elevators and Escalators w zakresie w jakim dotyczy ona GTO;
- posiłkowo, uchylenie lub obniżenie, na podstawie art. 229 WE, wysokości grzywny, nałożonej na nią na mocy tej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna z dnia 21 lutego 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (sprawa COMP/E-1/38.823 — PO/Elevators and Escalators) w sprawie kartelu na rynku instalacji i konserwacji dźwigów i schodów ruchomych w Belgii, Niemczech, Luksemburgu i Niderlandach obejmującego fałszowanie przetargów, podział rynków, ustalanie cen, udzielanie zamówień na sprzedaż, instalację, konserwację i modernizację urządzeń oraz wymianę informacji, w zakresie w jakim decyzja jej dotyczy. Posiłkowo skarżąca wnosi o uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na nią na mocy zaskarżonej decyzji.

Na poparcie swoich twierdzeń skarżąca przedstawia siedem zarzutów.

W pierwszym zarzucie skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd co do prawa i błąd w ustaleniach faktycznych w zastosowaniu zasad obliczania grzywny uznając, że zarzucane praktyki stanowiły „bardzo poważne” naruszenie. Skarżąca uważa, że początkowa kwota grzywny powinna być w rezultacie obniżona, ze względu na ograniczony geograficzny zasięg właściwego rynku oraz ograniczony wpływ zarzuczanych praktyk na właściwy rynek.

W drugim zarzucie skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła błąd co do prawa i błąd w ustaleniach faktycznych nie biorąc pod uwagę rzeczywistej możliwości wyrządzenia szkody przez skarżącą. Ponadto, zdaniem skarżącej, Komisja powinna była uwzględnić przy ustalaniu kwoty grzywny jej status małego i średniego przedsiębiorstwa, zarządzanego w pełni samodzielnie, które w rezultacie nie jest w stanie wyrządzić znaczącej szkody na rynku.

W trzecim zarzucie skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd co do prawa i błąd w ustaleniach faktycznych, gdyż nie ograniczyła kwoty grzywny do wysokości 10 % jej obrotu i że nie powinna była brać pod uwagę obrotu spółek dominujących przy obliczeniu maksymalnej kwoty grzywny nałożonej na skarżącą.

Zarzut czwarty oparty jest na naruszeniu przez Komisję zasady równego traktowania z uwagi na fakt, że nie zastosowała ona zasad odpowiedzialności w konsekwentny sposób wobec wszystkich członków rozpatrywanego kartelu. Skarżąca uważa, że Komisja przypisała zarzucane praktyki jej spółkom dominującym, podczas gdy nie postąpiła tak względem innej spółki, której wymierzono kary na mocy tej samej decyzji, mimo że

znajdowała się ona w porównywalnej sytuacji do sytuacji skarżącej w odniesieniu do kontroli wykonywanej przez spółki matki.

W zarzucie piątym skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła błąd w ustaleniach faktycznych, gdyż nie zmniejszyła kwoty grzywny o 50 % na podstawie komunikatu w sprawie współpracy⁽¹⁾. Skarżąca utrzymuje, że jej współpraca z służbami Komisji była ścisła, nieprzerwana i miała bardzo szeroki zakres oraz że uzasadniała maksymalne zmniejszenia grzywny, przewidziane w komunikacie w sprawie współpracy, czyli o 50 %.

Zarzut szósty podniesiony przez skarżącą oparty jest na naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań ze względu na fakt, że Komisja nie zastosowała dodatkowego zmniejszenia grzywny o 10 % z powodu nie kwestionowania przez skarżącą okoliczności faktycznych. Skarżąca uważa, że powiadomienie o zarzutach oraz praktyka decyzyjna Komisji wywołała u niej uzasadnione oczekiwanie uzyskania na tej podstawie zmniejszenie grzywny o 10 % a nie tylko o 1 %, tak jak przyjęto w zaskarżonej decyzji.

Zarzut siódmy oparty jest na naruszeniu zasady proporcjonalności kar z uwagi na fakt, że nałożona na skarżącą grzywna nie jest uzasadniona w świetle rozpatrywanego naruszenia, a w szczególności wobec jego ograniczonego wpływu na rynek i ze względu na ograniczoną wielkość spółki, która je popełnienia.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji w sprawie zwolnienia z grzywnien oraz zmniejszenia grzywnien w przypadkach karteli, Dz.U. 2002, C 45, str. 3

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2007 r. — General Technic przeciwko Komisji

(Sprawa T-142/07)

(2007/C 140/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: General Technic Sàrl (Luxembourg, Wielkie Księstwo Luksemburga) (przedstawiciel: adwokat M. Nosbusch)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE decyzji wydanej przez Komisję w dniu 21 lutego 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG w sprawie COMP/E-1/38.823 — Windy i Schody ruchome, w zakresie w jakim dotyczy ona General Technic;